

лете чирислото казва свекръвата. Спр. Когато нѣма свѣщи, то нѣма и що да запалимъ. *Кн. 25.*

Черѣша Чиряша Черѣшна с. ж. Черешница Черешка *ум.* черешня (плодъ и дерево): Когат' ся двама либѣхми Вишни черешни зрѣяхъ, И ни черешни берѣхми. *Д. 71, 4—6.* Съ черни черешни ни ранеше. *М. 140.* Момчето га зарѣха предъ црѣвата, Момата га зарѣха затъ црѣвата. Момчето си никна високоъ кипаришъ, Момата никна црѣна череша. *В. 145.* Варай Стано, малка Стано! Гиди црѣна черешо! *В. 155.* Бильбиль-отъ ми сѣ налютилъ, Ми ъ побегналъ далеку, На сухо дърво черешна, Мошне ми лепо попеалъ. *М. 567.* Кога Бояна питаше Вишни черешни саде'е, Кога Бояна посвѣрши, Вишни черешни путе'е; Кога съ Бояна иде'е, Вишни черешни зобе'е, Боянѣ во, скутъ фѣрле'е. *М. 241.* Кайно си Мито плачеше, Черешкимъ листе падаха. *З. 126.* Вежди му черни гайтани, Уста му чешка сребарна, Очи му черни черешни. *М. 325.* Черешни ти сѣ очите. *М. 613.* Черешница род родила От рожба си покрѣшила. *Пс. 12, 116.* **Черешовъ пр.:** Имаха и гърмила (топови) отъ черешово дърво и тѣрби — — Носилъ пушекъ на рамо си съ чирешовы скобы стиснатъ. *Гн. 281, 283.*

Черешаринъ с. м. продавецъ черешенъ: Извадилъ си ризата като чирешаринъ. *Кн. 51.* Разказвать, че една мома зела отъ дома си ожа вълнъ и купила за неѣ отъ чирешартъ една ожа чирешни, и когато дошла дома, тя казала на майка си: мамо азъ измамихъ чирешартъ. *Ч. 201.*

Черка с. ж. дочь: Царска черка спала на крѣвет, змия пошла да ю изедѣ он върльил, та ю заковал на дуварът до царскуту черку. *Пс. 12, 122.* *ср.* черка.

Черк(о)ва с. ж. Черковица Черковче ум. черковь, черковья: Днеска ъ света неделя, Аз щѣ в черкова да идѣ Свещица да си запалиж. *Д. 44, 2—4.* Хубаво, Мати, на света Чъркови да си направишъ, Въ чъркови, Мати; да вѣрватъ—всякаква вѣра. *М. 98.* Изъ черкови го изведе, Въ джемия го вовеле. *М. р. 51.* Запалила съм девет черкови, Черкови горѣтъ, попови пѣтъ, Яра ся дига до синѣ небо. *Д. 56, 12—14.* Тукъ има една християнска черковица. *Л. Д. 75 р. 37.* Порутена стара черквица. *Зк. 3.* Сега ща да направа Черковче богато. *К. I, 42.* **Черковень пр.** церковный: Черковнѣй дворъ. *Зк. 17.*

Черковникъ с. м. Черковница с. ж. часто посѣщающій, — щая черковь: Много бабички черковници, млади моми и жени найстрашливи. *Тб. 100.* Тогава разкратитъ сѣ лесни, и толкова лесни, колкото е лесно една блудница да стане черковница (*von einer Hure zu einer Betschwester*). *Рш. 47.*